

Риёзус солихийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 1921-ҳадис

1921 - وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَوَّلُ زُمْرَةٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ عَلَى أَشَدِّ كَوَكَبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً: لَأَيُّبُ وَلُونَ وَلَأَيُّغَوَّطُونَ، وَلَأَيُّتَقْلُونَ، وَلَأَيُّمُتَخِطُونَ، أَمْشَ أَطْهُمُ الذَّهَبُ، وَرَشَحُ هُمُ الْإِسْنُكُ، وَمَجَامِرُهُمُ الْأُلُوءَةُ - عُودُ الطَّيِّبِ - أَزْوَاجُهُمُ الْخُورُ الْعَيْنُ، عَلَى خَلْقِ رَجُلٍ وَاحِدٍ، عَلَى صُورَةِ أَبِيهِمْ آدَمَ: سِتُّونَ ذِرَاعًا فِي السَّمَاءِ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ 3327، م 2834/15].

وَفِي رِوَايَةٍ لِلْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ: «أَنَّ يَتْلُوهُمْ فِيهَا الذَّهَبُ، وَرَشَحُهُمُ الْإِسْنُكُ، وَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ يَرَى مِثْلَ سُوقِهِ مِنْ أَمِنْ وَرَاءِ اللَّحْمِ مِنَ الْحُسْنِ، لَأَيُّاخْتِلَافَ بَيِّنَتِهِمْ، وَلَأَيُّتَبَاغُضَ: قُلُوبُهُمْ قَلْبُ رَجُلٍ وَاحِدٍ، يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً وَعَشِيًّا» [خ 3245، م 2834/17].

قَوْلُهُ: «عَلَى خَلْقِ رَجُلٍ وَاحِدٍ» رَوَاهُ بَعْضُهُمْ بِفَتْحِ الْهَاءِ وَإِسْكَانِ اللَّامِ، وَبَعْضُهُمْ بِضَمِّهِمَا، كِلَاهُمَا صَحِيحٌ.

1921. Абу Ҳурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Жаннатга кирадиган биринчи жамоанинг сурати ой тўлган кечадаги тўлин ойдек бўлади. Улардан кейингилар эса осмондаги энг нурафшон дур юлдуз каби бўлади. Улар бавл ҳам, қазойи ҳожат ҳам

қилишмайди, туфлашмайди ҳам, бурун ҳам қоқишмайди. Тароқлари тилла. Терлари мушк. Исирикдонларининг тутатқиси алувва хушбўй увддир.* Уларнинг жуфтлари ҳури ъийндир. Улар бир кишининг хилқатида - оталари Одамнинг суратидалар: бўйига олтмиш зирोъ», дедилар.

Муттафақун алайҳ.

Имом Бухорий ва Муслимнинг бошқа ривоятида: У ерда уларнинг идишлари тилла, терлари эса мушк бўлади. Ҳар бирларининг иккитадан жуфти ҳалоли бўлиб, гўзалликларидан гўшт тагидан болдирларининг илиги кўриниб туради.* (Аҳли жаннатнинг) ўрталарида ихтилоф ҳам, бир-бирини ёмон кўриш ҳам йўқ. Қалблари бир қалбдек. Эртаю кеч Аллоҳга тасбеҳ айтишади».

* Увд – исирикқа ўхшаш, тутатиладиган хушбўй чўп.

Манба: hadis.islom.uz

